

ה"ת 46031/06/14 - עמית בן לולו נגד משטרת ישראל- תחנת זבולון

בית משפט השלום בקריות

ה"ת 46031-06-14 בן לולו נ' משטרת ישראל- תחנת זבולון
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופט יוסי טורס
מבקש	עמית בן לולו
נגד	משטרת ישראל- תחנת זבולון
משיבה	

החלטה

1. בפני בקשה להחזרת תפוס, בהתאם לסעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), תשכ"ט-1969 (להלן- פקודת החיפוש) במסגרתה עותר המבקש להשיב לו ציוד אלקטרוני שנתפס במהלך חיפוש שערכה המשיבה בבית העסק השייך לו (להלן- הציוד).
2. בבקשתו טוען המבקש כי מדובר בציוד בעל ערך רב והוא זקוק לו לעסקו. נטען כי מדובר בעסק לגיטימי וכי הציוד לא נועד למשחקים אסורים, כנטען.
3. בדיון טענה ב"כ המבקש כי חלפו חודשיים מאז תפיסת הציוד, החקירה הסתיימה וחרף העובדה שלמשטרה סמכות להחזיק בציוד עד 180 יום טרם הגשת כתב אישום, ראוי להשיב הציוד כבר עתה. ביחס לייעודו של הציוד נטען כי הוא משמש לגלישה באינטרנט ולא להימורים אסורים.
4. סיכומו של דבר ביקשה ב"כ המבקש להורות על שחרור הציוד לידי המבקש, תוך התחייבות שלא להוציאו מידי. לחלופין, ביקשה להורות על הגשתו המהירה של כתב האישום.
5. ב"כ המשיבה התנגד לבקשה. הודגש כי ניתן להחזיק בציוד 180 יום עד הגשת כתב אישום. ביחס למצב הראיתי נטען כי קיימת בתיק חוות דעת לפיה הציוד שימש לצורך הימורים בלתי חוקיים. ביחס לעילת התפיסה הוסבר כי זו נדרשת לצורך ראיתי - להוכחת ייעוד הציוד - וכן לצורכי חילוט בסופו של ההליך.

דין והכרעה

עמוד 1

6. סמכותה של המשטרה לתפוס חפצים, מוסדרת בהוראות סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן - הפקודה). סמכות זו משתרעת על מגוון "עילות תפיסה" ובהן אף על חפץ "שעשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה", או כי "באותו חפץ נעברה...עבירה". סעיף 33 לפקודה מסדיר את סמכותה של המשטרה להחזיק בחפץ התפוס "עד אשר יוגש לבית המשפט".

7. מובן כי גם אם הסמכות קיימת, אין חובה לעשות בה שימוש תמיד, אלא יש להפעילה תוך הפעלת שיקול דעת, ושאיפה להימנע מפגיעה שאינה נדרשת בזכותו של האדם שמידיו נלקח החפץ. בתפיסת החפץ והחזקתו, לאורך זמן, משום פגיעה של ממש בזכות הקניין של בעל החפץ. למרבה הצער, לרוב חולפת תקופה משמעותית בין תפיסת החפץ, ועד סיום ההליכים בתיק. במצב זה, החזקת החפץ בידי המשטרה, כל אותה תקופה, יש בה לגרום פגיעה ממשית במתלונן. הדברים יפים שבעתיים, כאשר מדובר בציוד אלקטרוני (כגון טלפונים חכמים, מחשבים וכו'), אשר לאחר תקופה של שנה או שנתיים (אשר אינה בלתי סבירה, למרבה הצער, מרגע ביצוע העבירה ועד סיום כל ההליכים), מאבד מערכו עד כדי היותו בלתי שמיש לחלוטין והדברים ברורים וידועים.

8. מכאן, לשיטתי, נכון לבדוק את האפשרות למצוא הסדר לפיו מחד גיסא לא תפגע תכלית התפיסה ומאידך גיסא, לא תפגע זכות הקניין של הבעלים יתר על המידה. יפים לעניין זה דבריו של בית המשפט העניין ברע"פ 1792/99 **גאלי נ' משטרת ישראל** פ"ד נג (3), 324:

"המשך החזקת החפץ שנתפס...יש בו לפגוע בזכות הקניין של הבעלים...מכאן עשויה שתילמד חובה המוטלת על המשטרה - ועל בית-המשפט בשיבתו לביקורת על מעשי המשטרה - לבדוק ולמצוא לא אך אם תפיסת הנכס נעשתה לתכלית ראויה אלא גם אם המשך החזקת הנכס בידי המשטרה אינו פוגע בבעלים במידה העולה על הנדרש."

9. בנדון, מדובר בציוד אשר נטען כי הוא משמש להימורים. קיימת חוות דעת של מומחה אשר בדק את המחשבים ומצא כי 5 מהם שימשו להימורים ובכל היתר לא נמצאה ראיה לכך. במהלך הדיון הפניתי שאלה לסנגורית, באם מסכימה היא לתוכנה של חוות הדעת וזו השיבה בשלילה. מכאן, ברורה חשיבות המשך החזקת חמשת המחשבים הנ"ל בידי המשטרה לצורך הוכחת האמור בחוות הדעת והצגת אופן הפעלת התוכנות בבית המשפט.

יחד עם זאת יש להפריד בין המחשבים בהם נמצאו ראיות לעיסוק בלתי חוקי, לבין האחרים, בהם לא נמצאו ראיות כאמור. ביחס למחשבים בהם נמצאו ראיות לעיסוק בלתי חוקי (לרבות בקופסת בקרה), לא ניתן, לאור עמדת הסנגורית, למצוא חלופה מידתית יותר שתגשים את מטרת החזקתם העיקרית והיא הצגתם כראיה.

10. שונה המצב ביחס ליתר הרכוש. זה נדרש לפי הנטען לצורך חילוטו כחפץ שנעברה בו עבירה. נראה שכוונת המשיבה היא שהיות והמקום שימש להימורים בלתי חוקיים, אזי גם מסכי המחשב, המחשבים האחרים ויתר הציוד, שימשו לצורך מטרה בלתי חוקית זו. קיים אפוא פוטנציאל חילוט, לאור מהותו של המקום בו נמצא הרכוש ויתר הנסיבות. במצב דברים זה, קיימת אפשרות להבטיח את יכולת המאשימה לחלט את הרכוש האחר, שאינו נדרש גופו

כראיה, אגב שימוש באמצעי מידתי יותר. ביחס למקליט DVR הרי שניתן להשיבו, בכפוף לשמירת עותק מהקבצים הדרושים למשיבה, באם יתחייב המשיב שלא לטעון כל טענה ביחס לראיה משנית, או טענה אחרת ביחס לאפשרות הגשת הקבצים המועתקים כראיה.

11. אשר על כן אני מורה כדלקמן:

א. אני דוחה את הבקשה ביחס לחמשת המחשבים (כולל קופסת בקרה) בהם נמצאו ראיות ששימשו לצרכי הימורים בלתי חוקיים, כאמור בחוות הדעת.

ב. ביחס ליתרת הציוד, אני מקבל את הבקשה ומורה להשיבו למבקש בכפוף לכך שיפקיד בקופת בית המשפט 20,000 ש"ח במזומן. הסכום ישמש כערובה להבטחת זכותה של המדינה לחלט את הציוד, באם תקבע זכותה כאמור בסיומו של ההליך והוא לא יימסר לה כמתחייב. המבקש יחויב לשמור על הציוד תקין, במצבו כיום, לא להוציא מרשותו ולא לעשות בו כל שינוי שיכול לפגוע בו. הפרה של התחייבות זו, תהווה עילה לחילוט הערובה, במקרה ותקבע זכות לחילוט. המשיבה תשמור צילום של הציוד שיוחזר והפקדת הסכום וקבלת הרכוש, כמוה כהסכמה לקבילותו כראיה.

ג. ביחס למקליט DVR אזי בכפוף להתחייבות המבקש כאמור, יש להשיבו במסגרת ההסדר הנזכר בסעיף 11(ב) הנ"ל. לא יתחייב המבקש כאמור, ייכלל הוא במסגרת האמור בסעיף 11(א).

12. המזכירות: להמציא לצדדים בפקס.

ניתנה היום, ב' אב תשע"ד, 29 יולי 2014, בהעדר הצדדים.